

בבית המשפט העליון

עפ"ס 71563-06-26

לפני: כבוד הנשיא יצחק עמית

המערערת: פלונית

נגד

המשיבים: 1. פלונית

2. פלוני

3. פלונית

ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון
(כב' השופט ע' אליאס) בתמ"ש 52127-11-25 מיום
14.6.2026

בשם המערערת: בעצמה

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון (השופט ע' אליאס
בתמ"ש 52127-11-25 מיום 14.6.2026 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינה של המערערת.

1. המערערת היא בתה של המשיבה 1 ואחותו של המשיב 2 (להלן: המשיבה ו-
המשיב, בהתאמה; ויחדיו: המשיבים). בין הצדדים ובני משפחה נוספים התנהלו מספר
הליכים בפני בית המשפט לענייני משפחה. לנוכח ריבוי העובדות וההליכים, אעמוד על
עיקרי הדברים הרלוונטיים בלבד. עם זאת, אציין כי אין זו הפעם הראשונה שהמערערת
מבקשת לפסול את המותב בגדרי ההליכים השונים. בקשות קודמות שהגישה בעניין זה
נדחו זה מכבר, וכך גם ערעורים שהגישה על ההחלטות בהן (ראו למשל: עפ"ס 12295-
01-25 פלונית נ' פלוני (23.2.2025) (להלן: עניין פלונית); ע"א 2799/23 פלונית נ' פלוני
(7.5.2023)).

2. עניינו של ההליך מושא ערעור הפסלות דנן בתביעת המשיבים להורות על ביטול
רישום הערות אזהרה ועיקולים שנרשמו לטובת המשיבה 3, אמו של בן זוגה לשעבר של
המערערת, בשני נכסי נדל"ן. על פי הנטען, רישומים אלה נעשו מתוך מטרה לסכל פסק
דין שניתן בעניין נכסי הנדל"ן ביום 6.6.2024 (תמ"ש 21-05-21248). בפסק הדין
התקבלה, בין היתר, תביעת המשיבים למתן צווים הצהרתיים הקובעים כי הזכויות בנכסי
הנדל"ן, הרשומים על שם המערערת, שייכות להם. ערעור מטעם המערערת על פסק הדין

נדחה בפסק דינו של בית המשפט מחוזי מרכז-לוד (השופטים צ' ויצמן, א' ברנד ו-צ' גרדשטיין פסקין) מיום 17.11.2025 (עמ"ש 25257-09-24). בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחתה בהחלטת בית משפט זה (השופטת י' וילנר) מיום 26.2.2026 (בע"מ 51004-01-26).

3. ההליך נקבע להוכחות ליום 8.7.2026. ביום 24.5.2026 הגישה המערערת בקשה בחתימתה, שהוכתרה כ"בקשה בהולה ודחופה לעיכוב הליכים מידי, פסילת מותב, איסור ניהול הליכים עתידיים, ביטול גורף של כלל ההחלטות ופסקי הדין בתיקים מוגדרים שבין הצדדים, והשבת חיובים כספיים". על פי הנטען בבקשה, לידי המערערת הגיע דוח חקירה ממנו עולה כי ביום 27.1.2026 בשעה 22:57 הגיעה המשיבה לכתובת המגורים של המותב והניחה מעטפה מתחת לשער החניה של הבית. עוד מתואר בדוח כי בבדיקת תוכנה של המעטפה שהונחה במקום, נמצא כי היא מכילה סך של 1,000 ש"ח במזומן. עוד נמסר בבקשה כי הממצאים האמורים הוגשו למשטרת ישראל וכי נפתחה חקירה כנגד המשיבים. מעבר לכך, המערערת ציינה כי מלבד הממצאים המפורטים בדוח, קיימות ברשותה עדויות וראיות נוספות המגבות את קיומה של ההתנהלות המתוארת, וכי אלו יובאו בפני הגורמים המוסמכים "במידת הצורך" כלשונה. המערערת הדגישה כי אין בבקשתה כל טענה או ייחוס של ידיעה של הפעולות המתוארות בדוח כלפי המותב. עם זאת, המערערת סברה כי כאשר צד להליך פועל בתוך חצרו הפרטית של המותב, הדבר מוביל לזיהום אובייקטיבי שאינו מאפשר את המשך ההתדיינות בפני המותב. המערערת הוסיפה כי המשך ניהול ההליך יפגע אנושות במראית פני הצדק ובאמון הציבור במערכת המשפט. עוד טענה כי פגיעה בטוהר ההליך, כפי שהתקיימה בנסיבות, משליכה באופן ישיר על תקינותם של כלל ההליכים הנגזרים ממנו בערכאות הגבוהות. כמו כן לבקשה צורפו כנספחים דוח החקירה, אישור הגשת תלונה במשטרת ישראל וכן דוח איתור בעלות ברכב, ממנו עולה כי הרכב שנצפה מחוץ לביתו של המותב הוא בבעלות המשיב.

4. למחרת, ביום 25.5.2026, הצדדים התבקשו להגיב לבקשה, ובתוך כך מצא בית המשפט להבהיר ולשקף לצדדים כי אכן איתר, לפני זמן מה, תחת שער הכניסה לחצר הבית מעטפה ובה הסכום הנזכר. המותב הדגיש בהקשר זה כי מבירור שערך עם שכניו ובני משפחתו עלה כי המעטפה אינה שייכת להם. עוד הבהיר המותב כי יפעל בהתאם להנחיות הגורמים הרלוונטיים, וציין כי דבר האירוע הועבר לעיון ולהחלטת היועץ המשפטי להנהלת בתי המשפט, על מנת שיבחן אפשרות להגשת תלונה למשטרת ישראל.

5. המשיבה 3 הודיעה כי היא מותירה את ההחלטה בעניין בקשת הפסלות לשיקול דעתו של בית המשפט. המשיבים מצדם התנגדו לבקשה, כינו אותה "הזויה ומופרכת" וגרסו כי מדובר בניסיון לעיכוב ההליך. נטען כי מדובר בבקשה שקרית, תוך שהודגש כי המשיבים אינם יודעים היכן מתגורר המותב, וממילא אף אם ידעו אין להם כל סיבה להיות בכתובתו. זאת, על אחת כמה וכמה לאחר שהסתיימו ההליכים העיקריים שבין הצדדים, נתון שלשית המשיבים מפריך כשלעצמו את טענת המערערת. נטען כי במוקד בקשת המערערת דוח חקירה "מוזמן", וכי מי שהזמין את שירותי החוקר הפרטי הוא בן זוגה לשעבר, בנה של המשיבה 3. בהקשר זה המשיבים תהו כיצד החוקר ידע מראש לאן המשיבה לכאורה נוסעת, שכן מהדוח עולה שהחוקר לא התחקה אחר נסיעתה, אלא חיכה לה ביעד שנמסר לו, קרי מגורי המותב. עוד הצביעו המשיבים על כך שכבר בפתח הדוח צוין כי "נתבקשנו לבצע מעקב מצולם אחר [המשיבה – י"ע] במהלכו לבדוק האם [המשיבה] מעבירה מעטפה עם כסף מזומן לאדם המתגורר ברחוב [...]". עוד תהו המשיבים כיצד הדוח לכאורה הופק ביום 27.1.2026, אולם רק ביום 15.4.2026 פנתה המערערת בנדון למשטרת ישראל, וכי מדוע הוגשה בקשת הפסלות רק ביום 24.5.2026. מעבר לכך, המשיבים ציינו כי אין כל הסבר מניח את הדעת מדוע המשיבה "תתחפש" באישון לילה ותבוא לביתו של המותב להניח מעטפה בסך של 1,000 ש"ח לאחר גמר ההליכים, מבלי שהמותב בכלל מודע לזהות האדם שהניח את המעטפה.

6. בית המשפט דחה את בקשת הפסלות בהחלטה מיום 14.6.2026. בית המשפט עמד על כך שהזכות לשבת בדין היא גם החובה לשבת בדין, וכי אין לאפשר מניפולציה של דיני הפסלות. עוד הדגיש בית המשפט כי העובדה שהוגשה תלונה במשטרת ישראל וכי מתנהלת חקירה בנושא אינה מקימה כשלעצמה עילת פסלות, בפרט כאשר מתעורר חשש שהטענה הועלתה על ידי צד לדיון במטרה ליצור עילת פסלות. בתוך כך, בית המשפט הדגיש כי אינו יודע מי הניח את המעטפה מתחת לשער חצר ביתו וכי אין זה תפקידו לעשות כן, וכי הדבר מוטל על משטרת ישראל. עוד הוער כי ככל שיתברר שהמעטפה הונחה על ידי המערערת, תוך שהתחזתה למשיבה כפי שטוענים המשיבים, אזי יש למצות עמה את הדין במישור הפלילי. עוד נקבע גם אם המעטפה אכן הונחה על ידי המשיבה או מי מטעמה, הרי שאין בכך כדי לשנות מהמסקנה כי דין בקשת הפסלות להידחות. זאת בהינתן שאין כל קשר מכל סוג בין המשיבה ובין בית המשפט או מי מטעמה, ואף לא נטען לקשר כאמור, ובשים לב לעובדה שבית המשפט לא ידע שהסכום הונח בכוונה.

7. לשם שלמות התמונה יצוין כי המשיבה 3 הגישה ביום 5.7.2026 בקשה לניתוב ההליך למותב אחר. בקשה זו נדחתה בהחלטת בית המשפט מאותו היום. למחרת, 6.7.2026, הגישה המערערת בקשה דומה לנשיא בתי משפט השלום במחוז מרכז – בו ביום דחה הנשיא מ' מזרחי את הבקשה.

8. מכאן הערעור שלפניי, בגדרו שבה המערערת על עיקרי טענותיה מבקשת הפסלות. המערערת, שאינה מיוצגת במסגרת ערעור הפסלות, טוענת כי המותב נקלע למצב דברים בו הוא משמש במקביל כשופט, כעד וכחוקר בחקירה הנוגעת להנחת המעטפה בחצר ביתו, והחלטתו הפכה מ"מסמך שיפוטי" ל"עדות אישית מגויסת". בהקשר זה גורסת המערערת כי המותב בחר "ליטול את החוק לידי" ולהכריע בשאלות פליליות שאינן בסמכותו, במובן זה שציין כי "יש למצות את הדין" עמה בפן הפלילי, תוך שפעל באופן אקטיבי לגיבוש "פסק דין פלילי מוקדם" כנגדה. בכך, כך טוענת המערערת, עקף המותב את רשויות החקירה המוסמכות ואת ממצאי תיק החקירה הפעיל, ואף ביצע בירורים אקטיביים עם שכניו. לעומת זאת, המערערת גורסת כי המותב בחר "להשתיק" את האירוע ככל שהוא נוגע למשיבים. נתון זה, כך טוענת המערערת, מעיד על עוינות אישית גלויה כלפיה. כן נטען כי הפער בין הגישה המחמירה כלפיה לעומת התעלמותו של המותב ממעשי המשיבים חושף כי המותב אינו אובייקטיבי. המערערת מוסיפה כי תוצאותיה של החקירה המשטרית ביחס לאירוע המתואר משפיעות באופן ישיר על מעמדו של המותב ועל הביקורת השיפוטית כלפי החלטותיו, ומכאן שנוצרת התנגשות חזיתית בין האינטרס השיפוטי לאינטרס האישי של המותב. עוד מציינת המערערת כי הגישה תלויה לנציב תלונות הציבור על השופטים (להלן: הנציב), וכי ביום 4.6.2026 הורה הנציב כי הליך בירור תלונתה יופסק בשלב זה בעקבות חקירת משטרת ישראל, זאת בהתאם לסעיף 17(6) לחוק נציב תלונות הציבור על שופטים, התשס"ב-2002. לטענתה, המדובר בהחלטה דרמטית המלמדת על כך שאין המדובר ב"עניין אזרחי שגרתי", אלא בסוגיה המצויה בבירור פלילי מוסמך. אלא שהמותב מתעלם בכך ומוסיף לדון בהליך. מכאן טוענת המערערת כי המותב מצוי בניגוד עניינים מובנה ואינו יכול להעניק לה הליך הוגן.

9. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו, הגעתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. המערערת מעלה טענות קשות בדבר מעורבות, בין במישרין ובין בעקיפין, של המשיבים באירוע שבו הונחה בשער ביתו של המותב מעטפה ובה סך של 1,000 ש"ח. תחילה יבואר כי ענייננו נבחן בראי דיני הפסלות בלבד, ואין בקביעתי בנדון כדי לקבוע דבר באשר

לאירוע שבמוקד בקשת הפסלות. זאת, בפרט, בשים לב לכך שלדברי המערערת, חקירת המשטרה בעניין עודנה מתנהלת.

10. מאחר שבדיני פסלות עסקינן, יצוין כבר עתה כי בנסיבות המקרה מתעוררת שאלת שיהוי בהגשת בקשת הפסלות. המערערת לא מציינת מתי הובא לעיונה אותו דוח חקירה עליו היא נסמכת באופן בלעדי בבקשת הפסלות. כל שצוין בהקשר זה במסגרת בקשת הפסלות הוא כי מדובר בממצאים עובדתיים שהובאו לידיה "אך לאחרונה מצד שלישי" (פסקה 1 לבקשת הפסלות). כזכור, הדוח מתייחס לאירוע שלכאורה התקיים ביום 27.1.2026 (נספח א' לבקשת הפסלות), בעוד שהמערערת פנתה למשטרת ישראל והגישה את תלונתה בעקבות האירוע האמור ביום 15.4.2026 (נספח ב' לבקשת הפסלות). אולם המערערת הגישה את בקשת הפסלות בחלוף למעלה מחודש, ביום 24.5.2026. בנסיבות אלה מתעוררת השאלה אם אמנם המערערת העלתה את טענותיה מיד לאחר שנודעה לה עילת הפסלות (תקנה 173(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018). עם זאת, בהינתן שדין הערעור להידחות לגופו, לא מצאתי לקבוע מסמרות באשר לשאלה זו.

11. עיקרון יסודי בדיני הפסלות, הוא שאין לאפשר לבעל דין לקבוע מי יפסוק בעניינו או להחליפו כרצונו באמצעות פרובוקציות (ע"א 782/21 פלוני נ' פלונית, פסקה 12 (20.4.2021); ע"פ 566/21 ברמלי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (16.2.2021) (להלן: עניין ברמלי)). עיקרון זה חל בין אם מבקש הפסילה טוען לעילת הפסלות הכללית בדבר "חשש ממשי למשוא פנים" (סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט)); או לעילה ספציפית המנויה בסעיף 77א(א1)(2) לחוק בתי המשפט ("יש לשופט ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך [...]"). שאחרת, יוכל בעל דין שדעתו אינה נוחה מן המותב ליצור במו ידיו "עניין אישי ממשי" למותב, ובכך יתאפשר לכל בעל דין לבחור את המותב המתאים לו (עניין ברמלי, בפסקה 13; ע"פ 4771/05 זוזיאשווילי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (23.5.2005)).

12. בנתון לאמור, עלינו לבחון אם בנסיבות המקרה שלפנינו ישנו חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב בניהול ההליך (סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט) או אם למותב יש עניין ממשי בהליך או בצד להליך (סעיף 77א(א1)(2) לחוק בתי המשפט). בהקשר לנקודה אחרונה זו הובהר בפסיקת בית משפט זה כי "יש לפרש את המונח 'עניין ממשי' על פי מבחן החשש הממשי למשוא פנים, תוך מתן משקל לקשר שבין העניין האישי ובין השופט וההליך שבו נתבקשה פסילתו" (עניין ברמלי, בפסקה 10; ראו גם: עפ"ס 31230-

03-25 פורום המשפחות השכולות נ' שר החינוך, פסקה 12 (22.5.2025)). בחינה זו מעלה כי עניינו לא מקים חשש ממשי למשוא פנים. אבאר.

13. טענות המערערת שלפיהן המשיבים פעלו לצורך מסירת טובת הנאה כלשהי למותב הן בשלב זה בגדר ספקולציות. ידוע לנו אמנם כי בחצר המותב נמצאה מעטפה המכילה 1,000 ש"ח במזומן, אך בין נתון זה ובין קשירתו למשיבים או מי מטעמם, המרחק רב. מאחר שבקשה לפסילת שופט היא בקשה רצינית, שעלולה לעיתים להטיל צל כבד על השופט, נגזרת גם המסקנה כי נדרשות ראיות משמעותיות להוכחת עילת הפסלות (ע"א 10721/06 פלוני נ' פלוני, פסקה 4 (27.3.2007)). כפי שהבהירה בעבר הנשיאה א' חיות:

"על בעל דין המבקש את פסילת השופט הנטל להראות עילת פסלות, ולא ניתן לקבל מצב שבו בעל דין מעלה בעלמא 'מידע שהתקבל', ומצפה כי הנטל יעבור למותב להוכיח כי אותו 'מידע' אינו נכון" (ע"א 5203/23 פלוני נ' פלוני, פסקה 9 (11.10.2023)).

בעניינו הנחת המוצא של המערערת כי דוח החקירה שצירפה הוא בגדר ראיה המלמדת על חשש ממשי למשוא פנים בנסיבות היא מוקשית עד מאוד. תחילה יצוין כי המערערת בעצמה ציינה כי "אין בבקשה זו כל טענה או ייחוס של ידיעה, שותפות או קבלת דבר מה מצד השופט הנכבד" (פסקה 3 לבקשת הפסלות). למעשה, על פני הדברים דומה כי טענותיה של המערערת מכוונות בעיקרן כלפי המשיבים. שכן הפעולה המיוחסת להם בדוח החקירה "יוצרת זיהום אובייקטיבי מוחלט שאינו מאפשר המשך התדיינות מול מותב זה" (פסקה 3 לבקשת הפסלות). ואולם, קבלת טענה זו תוביל לכך שנאפשר לבעלי דין, במקרה זה לכאורה המשיבים, לקבוע מי יפסוק בעניינם באמצעות מעשים פסולים בדמות של הנחה לכאורית של מעטפה בחצר המותב. זאת אין לקבל.

14. לכך מתווספת העובדה כי המותב הבהיר כי אין בינו ובין המשיבים כל קשר. ומכל מקום, טענות הממוקדות בהתנהלות גורמים אחרים, שאינם המותב, לא מקימות עילה לפסילתו (עפ"ס 67794-10-25 אלוני נ' נציגות הבית המשותף שברח' בורלא 32, תל אביב, פסקה 7 (26.5.2026)). בתוך כך, אין לראות בבירור שערך המותב עם בני משפחתו ושכניו, כפי שתיאר בהחלטת הפסלות, משום "חקירה" או "הפיכה לעד" במובן המשפטי המקים עילת פסלות. עוד לא מצאתי ממש בטענות המערערת ביחס לחוסר אובייקטיביות המותב, ולכך שתוצאותיה של חקירת המשטרה משפיעות על המותב באופן אישי. בהקשר זה כבר נפסק בעבר כי גם במקרה יוצא דופן, שבו נפתחה ביוזמת

המותב חקירה פלילית נגד מבקש הפסלות, אין בכך כדי להקים עילת פסלות אוטומטית (ע"פ 8397/22 שיר נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (15.12.2022); ע"פ 6441/22 רמיחאת נ' מדינת ישראל, פסקאות 8-9 (30.10.2022)).

15. למען הסר ספק אבהיר כי הטענות הנוספות שפירטה המערערת בערעורה, אף הן אינן מבססות עילה לפסילת המותב. כך בכל הנוגע לטענותיה כי המותב פעל "לגיבוש פסק דין פלילי" בתוך החלטת הפסלות. בסוגיה זו המערערת קוראת בהחלטת הפסלות את שאין בה, במובן זה שלא נקבע בהחלטה דבר הקושר בין המערערת להנחת המעטפה בחצר המותב. ממילא לא ניתן לקבוע דבר ביחס לסוגיה זו, שכן אף לדברי המערערת טרם מוצתה חקירת המשטרה בנדון. לבסוף יצוין כי עצם העובדה שהמערערת הגישה בעקבות האירוע האמור תלונה לנציב, אינה מבססת בנסיבות עילת פסלות אוטומטית (עפ"ס 50840-11-25 דביר נ' הועדה המחוזית לתכנון ובנייה - מחוז צפון, פסקה 2 (18.6.2026)). זאת, בהתאם לכלל האמור, שלפיו בעל דין לא יוכל להוביל בהתנהגותו שלו להחלפת המותב שדן בעניינו (עפ"ס 19199-02-25 פלוני נ' פלונית, פסקה 6 (29.3.2025); עניין פלונית, בפסקה 7).

16. לסיום, איני מקל ראש בטענות מי מן הצדדים בנדון, וככל שיתברר כי מי מהצדדים או מטעמו חטא בהנחת המעטפה, הרי שמדובר במעשה שלא ייעשה במקומותינו. חזקה על גורמי אכיפת החוק כי יתנו דעתם לדברים, וכאמור אינני מביע כל עמדה לגופה של הסוגיה.

17. סוף דבר, שהערעור נדחה. המערערת תישא בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך של 1,500 ש"ח.

ניתן היום, ב' אב תשפ"ו (16 יולי 2026).

יחזק עמית
נשיא